

عنوان مقاله:

غوغای زنبور در شش گوشه ی قرآن، ادب پارسی و اساطیر ملل

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی انجمن ترویج زبان و ادب فارسی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

کامران پاشایی فخری - استادیار، زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

رقیه محمودی وند بختیاری - مدرس، زبان و ادبیات فارسی دانشگاه جامع علمی کاربردی صنایع کوچک آذربایجان شرقی

خلاصه مقاله:

از دیرباز موجودات به جهت شکل ظاهری و خصوصیات ذاتی خود؛ مورد توجه انسان ها قرار گرفته است. به سبب همین خصوصیات ظاهری و معنوی؛ نماد برخی امور را از آن خود کرده اند؛ به عنوان مثال جغد در بین مردمان مشرق زمین، نماد شومی است و در اکثر نظم و نثر، حکایات و داستان های زبان در قالب موجودی شوم که در ویرانه ها، پرده می زند، ظاهر شده است، این در حالی است که در میان مردمان غرب، نماد دانایی و تفکر والاست؛ همه ی این برداشت ها، به نحوه ی زندگی این پرنده بر می گردد، از آن جا که این پرنده پیوسته در ویرانه ها و خرابه ها؛ که خبری از انسان ها نیست؛ زندگی می کند؛ نماد ویرانگی و نخوست است و از آن جا که اکثراً شب ها بیدار و درست به مانند انسان های متفکر در بالای درختی نشسته است در پهنه ی گسترده ی ادب فارسی نیز بارها از این موجود ریزنقش یاد شده و در قالب ترکیبات و استعارات و کنایات گوناگون به کار رفته است در بررسی اساطیر ملل نیز ردپای این حشره ی ظریف بال عسل مشهود است در اسطوره های ژاپنی نماد موجودی است که گرما و آتش را برای اولین بار از ایزدان آسمان وام می گیرد. در این مقاله سعی شده است نگرش های عمیق قرآنی و اساطیر ملل به همراه دیدگاه های مختلف اندیشه مندانه ادب فارسی در خصوص زنبور عسل مورد بررسی و مذاقه قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، زنبور عسل، ادب پارسی، اساطیر ملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/319799>

